

COLUMN Zaterdag Live 14 oktober 2017- Columnist: Gerard Verspuij

Energie neutraal

Van begin af aan heb ik een rot gevoel bij neutraal. Neutraal dat ben je als je niet voor of tegen bent. Als je geen kleur bekent. Oftewel als je je wilt verschuilen in de massa. Als grijze muis. Bang voor de herkenning. Voor de duivel en zijn wijf zou Lennaert Nijgh dichten.

Ik heb er echt niets mee. Slap opstellen. Wat doe je er dan toe?

Was gistermiddag bij het brengen van de laatste groet aan Van der Laan. Het was lang wachten, wat zijn charme heeft en genoeg tijd om na te denken. Van der Laan was ook niet neutraal. Integendeel, een vechter pur sang. Kleur bekennen en dan de bruggen slaan en dan de brug opgaan en de anderen tegemoet gaan. Het maakt hem onvergetelijk en daarmee een blijvende inspiratie- en energiebron. Zo komen we weer terecht in de echte wereld. Waarin je niet neutraal kan en mag zijn. In onze directe woon-, werk- en leefomgeving zijn genoeg zaken die oneerlijk zijn, onrechtvaardig zijn. Kies je voor neutraal dan kies je voor het laten hoe het is. Oftewel je kiest voor alles zo laten, tegen vernieuwing, tegen bruggen slaan en voor het voortbestaan van het bestaande. Neutraal zijn staat gelijk aan tegen zijn. En je telt niet meer mee. Je doet er niet toe.

Datzelfde gevoel roept bij mij energieneutraal op. Geen strijd mooie woorden veel vergaderen en uiteindelijk oerconservatief zijn.

Dat is toch onzin, want Groen Links en de Haagse Stadspartij blazen de hoofdtoon. Die zijn toch vernieuwend? Oké in woorden dan, in daden duidelijk niet. Veranderingen komen ook niet uit een pluchestoel. Daar zit je in te zitten. Afhankelijk van je houding zit je per definitie altijd met je rug naar een deel van je mensen. Je wordt lui en je energieniveau is dat van een bijna lege batterij. Je wordt moe van jezelf en je omgeving van jou.

En om de energie goed te krijgen, goed voor de mens en goed voor het leven, dan kom je er echt niet met een plaatselijk initiatief op straatniveau. Ik zie ook in de praktijk dat er een zekere vorm van arrogantie ontstaat.

Lang niet iedereen mag meedoen. Zo blijven initiatieven klein. Ondanks alle mooie reclameslogans van de energiesector vecht je tegen de grote energiebedrijven en daarmee het kapitaal. Eendracht maakt macht zeggen de mensen die niet neutraal willen zijn. Organiseren, aantallen maken, dat vereist enthousiasme volharden en doen.

De politiek, als ze echt menen dat het om mensen gaat, heeft als taak grote coöperaties te maken met echte steun om alle mensen te laten profiteren van de zon en de wind en de regen en de kennis en het aanwezige geld. Niet alleen de mensen in de Vogelwijk, waar de wind waait en demonen in het groen gezet kan worden. In b.v. Escamp daar zijn de besparingen te halen daar is de geldnood het hoogst. Daar is elke euro aan minder kosten in energie het meest welkom. Daar hoor je de coöperaties te bouwen. Daar zijn de huizen het slechtst. Politiek hoort daar echt voor te vechten. Bereik je nauwelijks iets in de Raad en gezien het ontzaggelijke grote belang van een eerlijke energievoorziening met versterking van je leefomgeving is dat de praktijk, laat dan het gepraat het gepraat en kies voor het opzetten van coöperaties. Dan doe je echt wat. Mobiliseer de mensen wees oprecht en je krijgt dan gegarandeerd de

vonk overgeslagen. Daarmee breng je echt verandering tot stand. In gelul kun je het niet warm krijgen zou Jan Schaefer zeggen. Net zoals neutraal blijven. Dan bereik je niets. Kijkend naar een groot inspirator Martin Luther King "it is always the right time to do the right things".
Van neutraal naar kleurrijk. Laat de regenboog schijnen.